

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Kaip Nojaus dienomis. 1 dalis

John Fenn, 2012 m. gruodžio mėn. 29 d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveiki,

Kuomet kalbama apie „paskutiniuosius laikus“, žmonės visų pirma mąsto apie Izraelį. Nors tai teisinga ir gerai, Jėšua (Jėzus) ir kiti kalbėjo apie socialines ir dvasines paskutinių laikų sąlygas ir tai dažnai nagrinėja šių laikų Biblijos mokytojai. „Kaip Nojaus dienomis“ - sako raštai; taigi apsvarstykite mano mintis.

Bus kaip Nojaus dienomis

Jėšua apibūdina socialines ir dvasines žmonių sąlygas artėjant Jo sugrįžimui:

„Kaip buvo Nojaus dienomis, taip bus ir tada, kai ateis Žmogaus Sūnus. Kaip dienomis prieš tvaną žmonės valgė, gėrė, tuokėsi ir tuokė iki tos dienos, kurią Nojus įžengė į laivą, nieko nenumanydami, kol užėjo tvanas ir visus nusinešė; taip bus ir tada, kai ateis Žmogaus Sūnus“.

„Tada du bus kartu lauke, ir vienas bus paimtas, o kitas paliktas. Dvi mals girnomis, ir viena bus paimta, o kita palikta. Todėl budėkite, nes nežinote, kurią valandą ateis jūsų Viešpats“ (Mato 24:37-42).

Ką padarė Adomas

Pirmiausia, mes turime nustatyti „Nojaus dienų“ kontekstą. Kai Adomas nusidėjo valgydamas vaisių nuo gėrio ir blogio pažinimo medžio, jis gerai suprato, ką jis daro. 1 Timotiejaus 2:14 sako „Ir ne Adomas buvo apgautas, o moteris buvo apgauta ir nusidėjo.“

Ozėjo 6:7 yra apie izraelitų sukilimą prieš Dievą, ir Viešpats prilygina tai Adomo nuodėmei: „Bet jie kaip Adomas nusizengė sandorai; ten jie elgėsi išdavikiškai mano atžvilgiu“.

Luko 4:5-7 aprašyta tai, kaip šėtonas gundė Jėzų: „Tada velnias, užvedęs Jį į aukštą kalną, viena akimirka parodė Jam visas pasaulio karalystes. Velnias Jam tarė: „Duosiu Tau visą jų valdžią ir šlovę; jos man atiduotos, ir kam noriu, tam jas duodu. Todėl, jei parpuolęs pagarbinsi mane, visa bus Tavo“.

Adomo nenumatytos pasekmės?

Taigi mes suprantame, kad Adomo nuodėmė yra: žemės valdymo atidavimas šėtonui su pilnu supratimu to, ką jis padarė, sulaužymas sandorą su Dievu ir leisdamas šėtonui tapti pasaulio dievu. To pasekoje Dievas dabar tapo stebinčiu iš šalies, nes Adomas, sulaužydamas sandorą ir palikdamas susitarimą su Dievu, atėmė Jo teisę būti žmogaus gyvenime. Dievas dabar galėjo įeiti į žmonių gyvenimus tik jų pakviestas.

Žmonės mūsų dienomis klausia „Kaip Dievas galėjo leisti _____ įvykti?“ Jis leido tai, nes Jis privalėjo, kadangi Adomas jau seniai perdavė žemę žmogžudžio dvasiai valdomai pykčio ir griovimo. Dievas išlaikė savo teises planetai kaip Kūrėjas, štai kodėl mes matome Senajame Testamente ir Apreiškimo Jonui knygoje gamtą, tokius dalykus kaip dvigubas meteoro/ kometos susidūrimas, žemės drebėjimai, saulės/ žvaigždžių/ mėnulio šviesos užtemimas - tam, kad atkreiptų žmonių dėmesį, bet asmeninėje srityje Jis turi būti pakviestas, kad galėtų dalyvauti žmogaus gyvenime.

Štai kodėl mes meldžiamės už tuos, kurie išnaudoja, niekina mus, pasinaudoja mumis, ir už neišgelbėtus – kviečiame Jį įsitraukti į jų gyvenimus iki tokio lygio, kiek leidžia mūsų pakvietimas, prašydami, kad vieną dieną jie taip pat pakviestų Jį į savo gyvenimą.

Momentas einant mūsų keliu

Tyrinėjimai teigia, kad prieš organizuotą žemdirbystės sistemą Mesopotamijoje, žemės gyventojų skaičius nebuvo viršijęs 15 milijonų. Koks procentas iš šitų 15 milijonų, tuomet kai gyveno Abraomas, pakvietė Abraomo Dievą į savo gyvenimus? Tik Abraomo šeimyna? Tai galėtų būti maždaug 0,00001 procento?

Tuomet kai gyveno Jėzus ir pirmajame amžiuje planetoje buvo maždaug 200-300 milijonų gyventojų. Koks procentas iš jų buvo atgimę iš aukšto krikščionys? Jei sąžiningai, tai 200.000 ir tai tikrai 0,1% ar net mažiau.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Kontrastui, šiandien žemėje yra 7 milijardai žmonių. Krikščionys sudaro 33% visų gyventojų, iš kurių 1 milijardas yra praktikuojantys krikščionys ir suvokiantys, kad jie yra „atgimę iš aukšto“. Pagal procentus tarp pasaulio gyventojų ir žmonių skaičių, Dievas veikia.

JAV Pasaulinių Misijų centras ir kiti šaltiniai konstatuoja, kad krikščionybė yra greičiausiai auganti religija pasaulyje – 8% kiekvienais metais, ir beveik visas tas augimas dėl namų surinkimų augimo, sparčiausiai – Kinijoje ir Indijoje. Kitas būdas tai nustatyti yra tai, kad 100 metų po Kristaus buvo tik 1 tikintysis kiekvieniems 350 netikinčių, o šiandien 1 tikintysis kiekvieniems 9 netikintiesiems. (Jei mes paimsime 33% - tai 1 tikintysis kiekvieniems 3 netikintiesiems) (nuorodas rasite teksto gale)

Mūsų dienomis Viešpats didina savųjų procentą žemėje, bet Nojaus dienomis buvo priešingai – Dievo buvimas tarp gyventojų mažėjo.

2 šeimos žemėje

Taigi, kas vyko „Nojaus dienomis“, kurias paminėjo Jėšua, tai veikė tos pačios jėgos, kurios veiks ir prieš Viešpaties grįžimą?

Pradžios 4:16-24 išvardija Kaino šeimą, kuri „paliko Viešpaties artumą ir apsigyveno Nodo žemėje, į rytus nuo Edeno“. Jie gyveno atskirti nuo Dievo artumo ir žmogžudystė buvo jų tarpe, kaip su Kainu, nes Lamechas, Kaino pro-pro-anūkis pakartojo jo nuodėmę 23-24 eilutėse, pabaigdamas nedorų Kaino palikuonių sąrašą. Kainas yra paminėtas 1 Jono 3:12, kad jis „buvo iš piktojo“ ir Judo 11 tarp tų, kurie paliko teisumą – šitai žymi visą jo šeimos liniją, kaip pasakyta Pradžios 4:16-24.

Tada dėmesys nukrypsta į Dievo šeimą – tuos, kurie sekė Viešpačiu, pradedant Setu, kuris pakeitė Abelį. Mano Biblijoje 26 eilutė sako: „Tada žmonės ėmė šauktis Viešpaties vardo“.

Šitie Dievo sūnūs gyveno atskirai nuo Kaino, nes Kainas pasitraukė toli į rytus. Bet po Dievo sūnų išvardijimo, seka tokie vardai kaip Enochas, Matūzalis, Nojus - tekstas sako: „Ir įvyko, kai žmonių pradėjo daugėti ant žemės ir jiems gimė dukterų, Dievo sūnūs (Seto Dievo šeimos linija) matė žmonių dukteris (bedieviška Kaino šeimos linija), kad jos buvo gražios; ir jie ėmė jas sau į žmonas iš visų, kurias jie išsirinko“. Kai žmonių skaičius kiekvienoje šeimoje išaugo, pamažu jie susitikdavo ir susipažindavo - ir dievotos šeimos susikompromitavo ir susimaišė su bedieviškom.

Taigi, pirmas paskutinių laikų ženklas: bus „taip kaip Nojaus dienomis“ yra toks, kad dievoti žmonės bus sugadinti nedorųjų. Dievotieji linkę daryti šituos kompromisus, nes pasaulis yra „gražus pasižiūrėti“ (gražiai atrodo).

Nojaus dienomis kompromisas pasiekė tokį lygį, kad Dievo pažinimas buvo nušluotas nuo žemės paviršiaus šitose nelygiai sukurtose santuokose ir per 120 metų tai nusmuko iki to, kad tik viena Nojaus šeima išliko teisi ir išlaikė Dievo pažinimą. Jei Dievas nebūtų pradėjęs veikti, po Nojaus mirties Jam tikrai beliktų stebėti iš išorės į vidų ir ten nebūtų nei vieno, kuris legaliai atidarytų Jam duris veikti žemėje. Štai kodėl Jis įsiterpė su tvanu.

Mūsų dienomis?

Šiandien yra tik dvi šeimos žemėje: tie, kurie pažįsta Dievą ir tie, kurie nepažįsta, tiesiog kaip Nojaus dienomis. Prabudimo viduryje aplink visą žemę mes matome, kaip Dievo žmonės „susituokia“ su pasauliu ir patiria tas pačias pasekmes prarasdami Dievo pažinimą savo gyvenimuose ir visuomenėje. Jokūbas sako „Paleistuviai ir paleistuvės! Ar nežinote, kad draugystė su pasauliu yra priešiškus Dievui? Taigi kas nori būti pasaulio bičiulis, tas tampa Dievo priešu“ (Jok 4:1-4)

Čia pavartotas žodis „kosmos“, kuris reiškia pasaulio sistemą, pasaulio kelius, pasaulio mintis. Mes arba mąstome dieviškomis mintimis ir vaikščiojame Jo keliais, arba esame paleistuviai turintys meilės romaną su pasaulio sistemomis.

Pirmas ženklas tinkantis daugeliui, kurie daro kompromisus savo tikėjime aprašytas 1 Tim 4:1-3 „Bet Šventoji Dvasia aiškiai sako, kad paskutiniiais laikais kai kurie atsitrauks nuo tikėjimo, pasidavę klaidinančioms dvasioms ir demonų mokymams, veidmainingiems melo skelbėjams... jų sąžinė įspausta ir išdeginta kaip su karštu lygintuvu...“

Taip, kaip Dievo sūnūs Pradžios knygoje buvo suvedžioti nedorėlių dukterų, taip mes matome kai kuriuos Dievo vaikus, suvedžiotus ne tik doktrinos klaidos, bet kaip dvi šeimos linijos žemėje, aprašytos Pradžios knygoje, ištrinančios tikėjimo liniją ir pateisinančios nuodėmę.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Kaip mes galime matyti, aš ką tik pradėjau – pirmasis Nojaus dienų požymis buvo tas, kad tikintieji buvo nukreipti nuo teisingo tikėjimo Dievu, ir kitą savaitę mes pamatysime, koks tų kompromisų rezultatas visuomenėje ir dar daugiau. Tuomet iki greito.

Gausių palaiminimų,

John Fenn

www.cwowi.org

http://en.wikipedia.org/wiki/World_population

<http://thetravelingteam.org/?q=node/192>

Kaip Nojaus dienomis. 2 dalis

John Fenn, 2013 m. sausio mėn. 5 d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveiki,

Praeitą savaitę aš dalinausi pamąstymais apie visuomenę Nojaus dienomis, pradėdamas nuo dievotųjų susimaišymo su nedorėliais. Kai Viešpats pamatė, kad dorieji tuokiasi su nedorėliais, Jis žinojo kuo tai baigsis: „Mano dvasia nesivaidys su žmogumi amžinai, nes jis yra kūnas, jo dienų bus dar 120 metų“ (Pr 6:3 KJV)

Dalykai keičiasi

Skaičiavimas atgaline seka prasidėjo, dienos, kai Dievas kariavo (teisė) žmonių gyvenimus artėjo prie pabaigos. Ką gi Jis teisė? Atsakymas: nusikaltimas ir bausmė, kurią Jis asmeniškai įvykdavo tame laikotarpyje tarp Adomo ir Nojaus. Kai Nojus išėjo iš arkos, Dievas perdavė nusikaltimą ir bausmę bei 2 kitus dalykus tvarkyti žmogui.

Pradžios 9 skyriuje mes matome juos įtvirtintus vieną prie kito: „Būk vaisingas, dauginkis ir pripildyk žemę“, parodydamas, kad dabar žmogus atsakingas už gimimų kontrolę (arba ne). Anksčiau Dievas įsakė visiems gyvūnams, augalams, ir žmogui būti vaisingiems, daugintis ir pripildyti žemę – bendrą įsakymą tiesiog išeiti ir pripildyti žemę!

Bet Pradžios 9 skyriuje Jis kalba tik žmogui, palikdamas originalų įsakymą daugintis augalams ir gyvūnams, bet čia Jis duoda žmogui atsakomybę atsikurti, o ne tik bendrą įsakymą daugintis.

Toliau, „Tesibijo jūsų ir tedreba prieš jus visi žemės žvėrys, visi padangių sparnuočiai, visa, kas gyva žemėje, ir visos jūros žuvis. Visa tai atiduota į jūsų rankas. Visa, kas juda ir gyva, bus jums maistui“. Prieš tai, Pradžios 1:29-30 teigia, kad žmogus ir gyvūnai buvo vegetarai, bet dabar žmogus galėjo valgyti, ką tik norėjo – tai buvo jo atsakomybė, bet Dievas tai legalizavo padarydamas taip, kad gyvūnai imtų bijoti žmogaus, jog būtų sunkiau juos pagauti.

Trečia, „ir už jūsų gyvenimo kraują jūs patys būsite atsakingi... iš kiekvieno žmogaus brolio rankų, aš jo pareikalausiu... kas tik pralies žmogaus kraują žus, jo kraujas bus pralietas, nes pagal Dievo atvaizdą žmogus buvo padarytas“.

Iki tol Dievas vykdė bausmes Pats taip, kaip Kaino ir Kaino pro-proanūkio Lemecho atveju, bet išėjus iš arkos nusikaltimas ir bausmė tapo žmogaus atsakomybe. Štai kodėl Jis sako, kad baigėsi Jo teisėjavimo dienos tarp žmonių, nes žmogus greitai išstumdavo Dievą iš savo gyvenimo, šeima po šeimos, kai dievotieji susituokdavo su nedorėliais.

Tiesiog kaip mūsų dienomis

Aš tai paliečiau, nes Jėšua pasakė: „Kaip buvo Nojaus dienomis, taip bus, kai ateis Žmogaus Sūnus“. Tai svarbu suprasti, kad Nojaus dienos buvo amžiaus užbaigimas, pabaiga vieno būdo, kaip Dievas bendravo su žmonėmis, ir kito būdo pradžia. Lygiai taip pat mes pamatysime tokį pokytį, kuomet Jėzus sugrįš įkurti savo pasaulinės Karalystės žemėje - didelius pakeitimus, apie tai, kaip Dievas susijęs su žmogumi.

Tuo pačiu būdu Jis nustatė 120 metų ateitį tvanui Nojaus dienomis. Mūsų dienomis Paulius pasakė Apd 17:31-32 „... Dievas... įsako visiems žmonėms visur atgailauti, nes Jis paskyrė dieną, kurią Jis teis pasaulį teisme...“ Tiesiog kaip Nojaus dienomis, prasidėjo skaičiavimas atbuline eiga.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Kiti socialiniai panašumai

Pradžios 6:4-6, 12 sako: „Anomis dienomis žemėje buvo milžinų. Kai Dievo sūnūs vesdavo žmonių dukteris ir jos pagimdėdavo jiems vaikų, jie būdavo galiūnais, senovėje garsiais vyrais. Viešpats, matydamas, kad žmonių nedorybės žemėje buvo didelės ir jų širdies siekiai buvo vien tik pikti. Ir Viešpats gailėjosi, kad Jis žemėje sutvėrė žmogų, ir sielėjosi savo širdyje. Dievas pažiūrėjo į žemę ir matė, kad ji sugedusi, nes kiekvienas kūnas iškreipė Jo kelius žemėje“.

Tai raktinės eilutės, kurios parodo mums, kokia buvo visuomenė tais laikais, ir kokios yra sąlygos prieš Kristaus sugrįžimą. Žmogus iškreipė Dievo kelius žemėje. Iki to laiko, Dievo keliai buvo vykdomi per Seto šeimos liniją, bet jie iškreipė Jo kelią savo šeimose. Mes matome panašų Dievo kelio iškreipimą šiandieninėje visuomenėje, atakas esminėms moralinėms tiesoms, kurias Dievas įkūrė šeimai, bendruomenei, visuomenei ir tautoms.

Milžinai?

Dabar šiek tiek apie žodį, kuris dažnai verčiamas „milžinai“. Tai hebrajiškas žodis „nephilim“, kuris reiškia „kritęs“, kontekste apie Dievo šeimos Seto linijos atkritimą nuo Viešpaties, kai jie vedė nedorųjų Kaino linijos žmonių dukteris, „kai žmonės ėmė daugintis žemėje“.

Tai reiškia „chuliganas“ ir „tironas“, plačiau, milžinai reiškia nedorėliai (nors daugelis galvoja, kad buvo milžinų pagal ūgį) ir gimė vaikai iš šitų santykių tarp žmonių, kurie buvo ne po tuo pačiu jungu. Pažodžiui, „... kai Dievo sūnūs susilaukė vaikų su nedorėlių dukterimis, žemėje atsirado chuliganai ir tironai...“

Frazė, kad jie buvo žinomi ir galingi, tai nėra komplimentas, bet nurodymas į jų bedieviškus kelius. Tai yra ta pati terminologija, kuri panaudota pavaizduoti nedorąjį Nimrodą Pradžios 10 skyriuje; „Jis buvo pirmasis tas galiūnas žemėje, didis medžiotojas prieš Viešpatį“, čia neteisingai išversta.

Wycliffe verčia 9 eilutę taip: „ir jis buvo stiprus medžiotojas, žmonių prispaudėjas prieš Viešpatį“. Nimrodas prievarta organizavo Babelę, jis nebuvo „prieš Viešpatį“ gyvūnų medžiotojas, bet prieš Viešpaties veidą, nepaisydamas Dievo akivaizdos, jis medžiojo žmones ir juos persekiojo – štai ką sako šita eilutė.

Ta pati terminologija yra panaudota apibūdinti chuliganus ir tironus Nojaus dienomis, dorųjų ir nedorųjų vaikus, kurie užpildė žemę smurtu ir, kurių visos mintys buvo blogis.

Trumpas nukrypimas – triušio pėdsaku, nes daugelis man rašė elektroninius laiškus

Aš įterpiu čia žodžius apie įsitikinimą, kad tie chuliganai ir tironai kilo iš dar vieno sukilimo danguje, kai angelai vesdavo moteris ir tokiu būdu gimdavo tie chuliganai. Yra kelios priežastys, kad tai nėra tiesa, nes aišku iš konteksto, kad Pradžios 4-6 skyriai aprašo būtent dvi šeimas žemėje, bet yra dar kitų priežasčių, kodėl šis įsitikinimas neteisingas.

Be to, kad Jėšua pasakė, jog dienos prieš Jo sugrįžimą bus tokios, kaip Nojaus dienomis, kai žmonės tuokėsi ir vesdavo; jeigu jūs manote, kad buvo antras sukilimas ir angelai vesdavo moteris, tuomet, pagal Mato 24, atitinkamai, jūs turite pamatyti tuos pačius angelus/ žmones vėl besituokiančius ir prieš Kristaus grįžimą, kad būtų taip „kaip Nojaus dienomis taip bus... prieš Mano sugrįžimą...“

Toliau, Jėšua sako, kad angelai nesituokia - jie neturi tam sugebėjimų, jei norite žinoti. Jūs matote, dvasinės būtybės negimdo dvasių, tik Dievas, kuris vadinamas dvasių Tėvu – Žydams 12:9, Zacharijo 12:1, ir maždaug 3 arba 4 kitos pastraipos - tik Dievas gali kurti dvasias. Iš Dievo kyla dvasios. Kai žmogaus kūdikis yra užmezgamas, būtent Dievas suteikia jam dvasią. Kad būtų antrasis sukilimas, Dievas turėtų būti davęs angelams galimybę daugintis, ir tada Jis turėtų būti tos gyvybės užmezgimo dalyviu, tu turėtum padaryti Jį (dalyviu, partneriu) antrame sukilime.

Taigi, reikėtų, kad pasikeistų Jo nuostata ir keliai, ir kad angeliškoms būtybėms būtų suteikta galimybė daugintis. Tada būtų galima sukryžminti šunį ir dramblių - kodėl? Nes nebeliktų jokių ribų tarp rūšių - būtų galima sukryžminti paršiuką ir erelį, banginį ir tigrą, ir angelą su žmogumi. Taigi, Dievas dėl šito vieno atvejo turėtų sustabdyti genetinį dėsnį.

Tuomet jūs turėtumėte pakeisti Raštą ir įvesti antrą sukilimą danguje, kuris įvyktų, jei išmestumėt porą eilučių iš Judo ir Petro laišku, jei jums taip patinka, bet jos labai aiškiai kalba apie šėtono sukilimą. Jei ten būtų antras sukilimas, tuomet jūs turėtumėte pakeisti Apreiškimo Jonui 12 skyrių, kur pasakyta, kad

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Mykolas ir jo angelai kovojo prieš drakoną (šėtoną) ir jo angelus bei turėtumėte paminėti ir antrojo sukilimo lyderį, kuris taip pat buvo išmestas.

Apreiškimo 12 skyrius kalba apie šėtoną, kurį mes žmonės nugalėjome mūsų liudijimo žodžiu ir Avinėlio krauju, taigi, jei įvestume antrąjį sukilimą, ar mūsų liudijimas ir Jėzaus auka jo nepadengtų? Aš turiu galvoje, jei Jėzaus kraujas visa tai padengia, tai kodėl nepaminėjus to antrojo sukilimo?

Ir kai Jėzus kalbėjo Luko 10:17-20, kai mokiniai sugrįžo sakdami: „Viešpatie, netgi demonai paklūsta mums dėl Tavo vardo“, Viešpats atsakė sakdamas: „Aš buvau ten, kai šėtonas krito kaip žaibas iš dangaus, taigi nesidžiaukite, kad demonai paklūsta jums, bet, kad danguje jūs esate mano pusėje!“ – pagal jus Jėšua turėtų sakyti: „Aš buvau ten, kai šėtonas krito iš dangaus, ir tas antras vaikinai, ir jo sukilimas taip pat...“

Apibendrinant galiu pasakyti, kad jūs turite paneigti Pradžios 4-6 skyriuose pagrindinę prielaidą ir gramatiką, kuri nurodo 2 šeimas žemėje, kad visi kūnai iškreipė Dievo kelius, kad Dievo pyktis buvo prieš žmones, ir nepaminėta jokių angelų, jei Dievas būtų davęs angelams sugebėjimą daugintis, atšaukęs nesusietų rūšių susimaišymą, galimybę susikryžminti, pasakyti, kad tuomet, kai Jėšua kalbėjo, jog angelai neveda ir nesidaugina, Jis kalbėjo apie DABAR, o tada vienu metu Jis davė jiems sugebėjimą peržengti rūšių ribas ir sugebėjimą pastoti, ištraukime tas dvi eilutes iš konteksto ir įveskime antrą sukilimą, bet ignoruokime ką sako visa likusi Biblija, kuri kalba, kad buvo tik vienas sukilimas, kuriam vadovavo buvęs cherubinas Liuciferis.

Ir netgi jei asmuo, nepaisant visko, nori visu šituo tikėti, vis tiek jie visi žuvo tvano metu, ir Dievas pradėjo iš naujo nuo Nojaus ir jo šeimos, bet visa tai mano požiūriu netinkama,- kaip Nojaus dienomis, taip bus ir...

Apibendrinimas

Atkreipkime dėmesį į tai, ką Jėšua pasakė apie paskutines dienas Mato 24:10-12: „Ir daugelis pasipiktins, vieni kitus išdavinės ir vieni kitų nekės. Atsiras daug netikrų pranašų, kurie daugelį suvedžios. Kadangi įsigalės neteisumas, daugelio meilė (palaipsniui) atšals, bet kas ištvėrs iki galo, tas bus išgelbėtas“.

Taigi mes matome šituos momentus: dievotieji paliks Dievą susilieję su pasauliu, bus karta žmonių, kurie žino apie Dievą, bet yra pasaulio dalis. Karta, kuri pilna smurto ir blogio, daugelio meilė atšals... ir likutis, kuris pažįsta Dievą ir vaikščioja su Juo.

Jei tai nenupiešia šių dienų paveikslo, tai nežinau, kas gali tai padaryti! Bet Mato 24 skyriuje Jėšua atkreipia dėmesį į pagrindinį dalyką: „...iki tos dienos, kurią Nojus įžengė į laivą, nieko nenumanydami, kol užėjo tvanas ir visus nusinešė; taip bus ir tada, kai ateis Žmogaus Sūnus“. Gyvenimas plauks normalia vaga prieš pat Jo sugrįžimą ir didesnė dalis žemės gyventojų neturės jokie supratimo, apie tai, kas įvyks.

Siurprizas

Petras Nojų pavadino „teisumo šaukliu“ (teisumo pamokslininku – angl.) 2 Petro 2:5, nors Jėšua teigia, kad gyvenimas ėjo įprasta vaga prieš pat tvaną. Dabar visame pasaulyje pamokslaujama, nors gyvenimas tęsiasi. Daugelis mūsų turi neišgelbėtų giminių ir draugų, mūsų gyvenimai liudija jiems, arba mes jiems liudijame, nors gyvenimas tęsiasi. Jiems šitie dalykai yra paslaptis.

Kitame kontekste, apie tuos, kurie laukia Kristaus ir bus paimti, Paulius sako: „Jūs žinote, kad diena, kai Viešpats ateis, bus kaip vagis naktį... bet jūs broliai nesate tamsoje, kad ta diena jus užkluptų kaip vagis“ (1 Tesalonikiečiams 5:2-4)

Ta diena neateis kaip siurprizas tiems, kurie vaikščioja šviesoje – Žydams 9:28 sako: „Tiems, kurie laukia Jo, Jis pasirodys, kad išgelbėtų...“

Jo belaukiant?

Man įdomu, kiek iš tų, kurie vadina save krikščionimis iš tiesų laukia Kristaus sugrįžimo?

Nors pradėsiu naują temą kitą savaitę, aš pasidalinsiu šitomis „sunkiomis“ mintimis dabar, keičiantis metams, kad mes galėtume blaiviai pamąstyti apie mūsų tikėjimą.

Praėjo arogantiškų žmonių dienos, kurie sutelkia savo „tikėjimą“ „tikėti Dievu“ savo naujam Lexus ar Mercedes gauti, praėjo tos dienos, kai elgėmės kaip vaikai smėlio dėžėje bandydami įvairius skonius

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

tokius, kaip asmeninė pranašystė, ar tvirtovių griovimas virš miestų, ar lankymas konferencijų tik tam, kad pamatytum žmones besipurtančius, besiraičiojančius ir besikratančius. Praėjo tos dienos, kuomet galėjome naudotis prabanga, plaukioti nuo surinkimo iki surinkimo ieškodami, kad kas nors padūzgentų mūsų ausims.

Ateinančios dienos (o tokios buvo visada) yra skirtos augti Kristuje visame rimtume, susitelkus, darant sunkų darbą mylėti tuos, kuriuos sunku mylėti, nugalint įsižeidimą dėl aukštesnių draugystės tikslų, arba vertinant tuos, kurie tapatina save su tikrosiomis vertybėmis Kristuje, kokias mes ir patys turime, ar ieškant tų, kurie nori augti Kristuje ir leidžiant kitiems eiti jų keliu bei dedant kiekvieną pastangą išlaikyti vienybės ryšius taikos Dvasioje.

Mus supanti visuomenė ir toliau degraduos. Dievotieji darys kompromisus su bedieviais. Smurtas ir blogis toliau augs, ir gėris bus vadinamas blogiu, o blogis gėriu. Daugelio meilė atšals, ir prasidės išdavystės.

Ar neturėtų šitie perspėjimai motyvuoti mus atmesti visus pasaulio nukrypimus, visus atsiprašymus ir įsižeidimus, prilyginat nuliui, dėl to, kas iš tiesų vertinga. Aš galiu jums pasakyti, kad 2013 metai bus apsisprendimo laikas, kas iš tiesų yra svarbu, kas iš tiesų vertinga, daugybės prioritetų pakeitimas... Kiti jau patikrino savo prioritetus, taigi 2013 metai bus pažymėti nepajudinama ramybe – pasilikite ramybėje!

Aš pasakiau Barbarai, ką man Tėvas kalbėjo praeitą naktį: „2013 metai bus laikas, kai daugelis žmonių peržiūrės savo gyvenimo prioritetus, numes šalin tai, kas daugiau nėra svarbu, priims ir saugos tai, kas yra svarbu. Tai bus metai sustiprinantys tai, kas vadinama „Jeruzale“, jei galima taip pasakyti“.

(Aš naudoju Jėšua prioritetus išdėstytus Apaštalo darbu 1:8 apie tai, kad visų pirma reikia liudyti Jeruzalėje, tada išorėje artimoje Judėjoje, tada toliau - Samarijoje, tada galiausiai „iki žemės pakraščiu“, ir galų gale visa kita bus pasiekta). Tai jūsų „Jeruzalės“, jūsų širdies sutvirtinimo metai, apsaugos metai,ėjimo pirmyn metai sukaupus jėgas, užuot išblaškius jas šen bei ten ir visur. Nebandykite pasiekti „žemės pakraščiu“, ir netgi Samarijos ar Judėjos, kol jūsų Jeruzalė nebus saugi.

Surask savo svarbiausias vertybes, surask kitus, kurie turi tokias pat vertybes, bendrauk su jais ir paleisk visa kita, auk Kristuje sutikdamas kiekvieną iššūkį ir kiekvieną įsiskaudinimą sakydamas: „Kaip aš galiu tai panaudoti brendimui Kristuje?“ Pažink laiką, kuriuo mes gyvename, ir būk dalimi kieno nors kito problemos sprendimo, bet ne jo problema.

Kitą savaitę nauja tema.

John Fenn

www.cwowi.org

„Kaip buvo Nojaus dienomis, taip bus ir tada, kai ateis Žmogaus Sūnus. Kaip dienomis prieš tvaną žmonės valgė ir gėrė, tuokėsi ir tuokė iki tos dienos, kurią Nojus įžengė į laivą, nieko nenumanydami, kol užėjo tvanas ir visus nusinešė; taip bus ir tada, kai ateis Žmogaus Sūnus... Todėl budėkite, nes nežinote, kurią valandą ateis jūsų Viešpats“ (Mato 24:37-42)